

fængsel for parvoldtægt ved bl.a. to gange inden for en uge at have rettet henvendelse til en tidligere kæreste på hendes bopæl, hvor han ved vold og trusler om vold tiltvang sig vaginalt og analt samleje.

2.3. Straffelovens § 222

2.3.1. Straffelovens § 222 fik (ligesom § 216, jf. pkt. 2.2 ovenfor) sin gældende ordlyd ved lov nr. 256 af 27. maj 1981, idet strafferammerne på daværende tidspunkt dog var fængsel indtil 6 år (stk. 1) henholdsvis 10 år (stk. 2). Ved lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven blev strafferammerne hævet til fængsel indtil 8 år henholdsvis 12 år.

2.3.2. Overgreb omfattet af straffelovens § 222, jf. §§ 224 og 225, er meget forskelligartede og varierer fra anden kønslig omgængelse end samleje i kæreste-forhold, f.eks. et seksuelt forhold mellem en 16-årig dreng og en 14-årig pige, til voksne personers længerevarende og meget grove misbrug af mindre børn.

Til illustration af retspraksis for så vidt angår sager om et enkeltstående tilfælde af samleje med et barn under 15 år kan nævnes Vestre Landsrets dom af 13. februar 2006 (utrykt), hvor tiltalte blev idømt 1 års fængsel for at have haft et samleje med sit 10-årige barnebarn. Tiltalte havde vist forurettede nogle gaver, som hun og hendes lillebror ville få, hvis hun medvirkede til seksuelt samvær. Tiltalte havde herefter taget pigens tøj af og flere gange helt eller delvist indført sit lem i hendes skede, ligesom tiltalte lavede samlejevælgelser, mens han pressede sit lem mod pigens kønsdele.

2.3.3. I tilfælde, hvor samlejet med barnet er opnået under anvendelse af vold eller trussel om vold (voldtægt), udmåles en skærpet straf, jf. ovenfor under pkt. 2.2.3 om forarbejderne til lov nr. 380 af 6. juni 2002.

Der udmåles ligeledes en skærpet straf i tilfælde, hvor gerningsmanden har begået flere forhold, herunder hvor gerningsmanden over længere tid mere systematisk har misbrugt barnet. Som et eksempel herpå kan nævnes Østre Landsrets dom af 20. september 2006 (gengivet i Tidsskrift for Kriminalret 2006, side 786), hvor tiltalte blev idømt 6 års fængsel for bl.a. talrige gange at have haft samleje og anden kønslig omgængelse end samleje (berøring af forurettedes kønsdele mv.) med sin steddatter fra hun var 9 år til 15 år, herunder i visse tilfælde mod betaling. Som et andet særligt groft eksempel kan nævnes Sønderborg Rets dom af 20. februar 2007 (utrykt), hvor tiltalte blev idømt 10 års fængsel for jævnlige gange at have haft anden kønslig omgængelse end samleje med sin datter fra hun var 2 år til hun var 11 år, og for i en periode på

ca. 6 måneder at have haft samleje med hende ca. hver 14. dag, mens hun var 10-11 år. Tiltalte havde endvidere i en periode på omkring 4 måneder ladet en række andre mænd have samleje og anden kønslig omgængelse med datteren.

3. Lovforslagets udformning

3.1. Straffelovrådet har navnlig overvejet, i hvilket omfang seksuelle overgreb mod børn under 15 år uden brug af vold eller trussel om vold, jf. straffelovens § 222, strafmæssigt bør sidestilles med voldtægt mod voksne, jf. straffelovens § 216. I forbindelse hermed har Straffelovrådet undersøgt det gældende strafniveau og på grundlag heraf overvejet, om der er behov for lovgivningsmæssige tiltag for at sikre parallelitet i strafudmålingen i relevante sager.

3.2. Straffelovrådet bemærker, at strafferammerne efter straffelovens § 222 svarer til strafferammerne efter straffelovens § 216, men at en række forhold gør en mere generel sidestilling med hensyn til strafværdigheden af de enkelte tilfælde vanskelig. For det første indgår der i sager om straffelovens § 222 meget forskelligartede omstændigheder, der har betydning for strafudmålingen, idet sagerne bl.a. spænder fra anden kønslig omgængelse i kæresteforhold (f.eks. gensidig onani mellem en 16-årig dreng og en 14-årig pige) til voksnes længerevarende og meget grove misbrug af små børn. Sagerne er endvidere meget forskellige i forhold til misbrugets karakter og varighed, antallet af overgreb, forurettedes alder, antallet af forurettede, eventuel anvendelse af tvang eller pression samt forholdet mellem tiltalte og forurettede, herunder om der f.eks. består et særligt tillids- eller afhængighedsforhold.

Dernæst må man efter Straffelovrådets opfattelse være opmærksom på, at strafudmålingen i voldtægts-sager (straffelovens § 216) og sager om anden kønslig omgængelse end samleje under anvendelse af vold eller trussel om vold (straffelovens § 216, jf. §§ 224 og 225) i nedadgående retning kan være præget af, at der eventuelt har været en forudgående kontakt mellem gerningsmand og forurettede, som kunne være optakten til en normal (frivillig) seksuel kontakt. Dette vil ikke være tilfældet i sager om samleje med et mindre barn (straffelovens § 222).

Omvendt kan visse overgreb mod børn efter Straffelovrådets opfattelse efter deres karakter kun i mindre grad sidestilles med overgreb begået ved brug af vold eller trusler om vold, f.eks. hvor krænkelsen består i, at gerningsmanden uden tvang eller trusler og uden forsæt til et videregående seksuelt forhold har